

۲۰۲۲/۰۳/۳۰

عبدالبعير كاكر

آيا انسان جامع الكمالات دى؟

د پوهې او علم عرصه ډېره پراخه ده چې بېلابېل صنوف او برخې لري او هيڅ انسان جامع الكمالات او معصوم نه دى، خو انبياء كرام معصومين و په دې مانا چې د معصيت او گناه څخه پاك او منزه و دا هېواد د ټولو كور دى او هر صاحب نظر افغان د اسلامي عقيدې او باور خاوند دا حق لري چې خپل مثبت وړاندېزونه، نيوكي او نظريات ولري، خو د نظر خاوندان او عام انسانان ټول سره يو ډول افكار او خيالات نلري او دا د الله ﷻ سنت او طبعي امر دى ، كه چېرې په كورنۍ او يا ټولنه كې مونږ دا كوښښ وكړو چې ټول يو ډول نظريات ولري ، نو نعوذ بالله مونږ د كائناتو خالق ﷻ، صانع او مالک ﷻ سره مجادله كوو.

چا چې د ديني علومو او يا عصري زده كړې وكړي په دې مانا نده چې دغه كس جامع العلوم او ماهر الفنون شو، حتي علما په اجتهاد كې خطا شوي دي او انسانانو ته جايز الخطا او د «يوسف په سورة» كې عامو انسانانو ته صاحب د «نفس اماره» خطاب شوى دى.

آدم عليه السلام په جنت كې گناه وكړه او موسي كلیم الله ، قبطي كس په خطا مړ كړ او حضرت محمد ﷺ چې رحمة للعالمين ، اسوه حسنه او دبير زيات ښكلي او مبارك صفات لري چې د هر اړخ نه كامل انسان و خو بيا جبرئيل عليه اسلام ته وايي چې « ما أنا بقارئ » ، « عيسى و تولى » او همدا شان د « عسل » ، « يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَوْلِيَاكَ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱) » د حرام د ټاكلو داستان قرآن پوهانو ته معلوم دى او پرې پوه لري.

مونږ په افغاني ټولنه كې « مولا ، مولوي مفتي شيخ او عالم » لرو، خو هر « مولا » مولوي او هر مولوي د علومو عالم نه دى ، د عالمانو مقام او منزلت بليد معلوم شي چې عالم څوك مولوي څوك مفتي څوك طالب څوك ... ؟ خو د دين هر عالم ملا او مولوي دى

همدا شان مونږ په نورو علومو او فنونو كې عالمان لرو خو فقد په خپله رشته كې عالم او متخصص دى.

اوس هر علم د منطق او استدلال پر بنسټ ولاړ دى خو د ديني علومو په نقلي او عقلي مثالونو استدلال كېږي ، كوم شي سره چې له عقل سره مطابقت ونه لري مفهوم هم نلري؛ ځكه په قرآن كې « افلا تعقلون » ، « افلا يعقلون » ، « أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَفَرَأَن أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا » او د « لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ » ، « لآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۱۱) » او « لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۱۲) » څو ځله تکرار شوي دي .

همدا شان عصري او تجربوي علوم په منطق ، عقل او تجربې ولاړ دي او بايد په همدې اصل ثبوت شي

لكه څرنگه چې مونږ په هندسه ، مثلثاتو ، الجبر ، فزيك او كيميا كې يوه قضيه ، فورمول او يا له تيورۍ سره تعريف ، مطلوب او مفروض ثبوتوو او بيا په كيميا او فزيك كې په لابراتور كې تجربه كېږي.

اوس کله چې مونږ په تاريخي مسائلو او په سياست کې بحث کوو، پدې مانا ندی چې مونږ د کوم شخص او اړخ توهين کوو، ز مونږ له نيوکې څخه موخه سمون دی او که چېرې سمې او سالمې نيوکې په ټولنه کې نه وي او د هر وگړي مثبت نظر او رايې ته څوک غوږ نه شي، نو هغه ټولنه او نظام سالم پر مختگ نکوي.

څو ورځې د مخه يو مولا صاحب سره مي بحث درلوده کله چې ورته مي د ټولنپوهنې «جامعه شناسي» يادونه وکړه نو سمد لاسه په قهر او غضب شو او «کارل مارکس» ته په بنکنځلو شو، خو د مولا صاحب معلومات دومره لږ و چې ورته دا پوه نه وه چې د دې علم اصلي مؤسس او محقق ابن خلدون دی او هغه لری مسلمان پوه و.

همدا شان ز مونږ په ټولنه کې ځينې داسې کسان شته چې بالکل شعر او ادب سره مخالفت لري خو دومره معلومات نلري چې په شعر کې وزن او قافيه او ادبي صنعت د الله ﷻ له کلام نه استنباط او اخيستل شوي دي.

اوس په پاي کې هيله ده چې ز مونږ هيواد وال چې د هر مکتب او مفکورې خاوندان دي، حوصله او زغم ولري او د مقابل اړخ نيوکې او سالم نقد ته غوږ شي او په ډېر پراخ زړه او ورين تندي ورته ځواب ورکړي او مقنع استدلال ولري او په دې پوه شو چې علم بحر او سمندر دی او هيڅ انسان جامع الکملات او ماهر الفنون ندی، دا ځکه چې عالم د ټولو علومو الله ﷻ دی او همدا وجه ده چې مونږ دا دعا کوو چې «رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا، وَارْزُقْنِي فَهْمًا!»

